

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 6. juli 1998

om ekstraordinær bistand til de stærkt gældstyngede AVS-stater

(98/453/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for fjerde AVS-EF-konvention⁽¹⁾, der blev undertegnet den 16. juli 1990, i det følgende benævnt »den interne aftale«, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet vedtog den 12. februar 1998 konklusionerne i rapporten af 18. december 1997 til De Faste Repræsentanters Komité om Det Europæiske Fællesskabs bidrag til gældsinitiativet for de stærkt gældstyngede fattige lande;

Den Internationale Valutafond og Verdensbanken fremlagde på deres møde i april 1996 et gældsinitiativ for de stærkt gældstyngede fattige lande, i det følgende benævnt »HIPC-initiativet«, som efterfølgende blev godkendt af interimskomiteén og udviklingskomitéén på Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens årsmøder i efteråret 1996;

Fællesskabet og dets medlemsstater ønsker at deltage i HIPC-initiativet med ekstraordinær bistand til de lande, der gennemfører økonomiske reformprogrammer og er berettigede til at få del i dette initiativ;

alle de stater, som Fællesskabet kan indrømme HIPC-gældssanering, er AVS-stater;

gennemførelsen af denne afgørelse skal være i overensstemmelse med Rådets finansforordning 91/491/EØF af 29. juli 1991 vedrørende samarbejdet med henblik på

udviklingsfinansiering under fjerde AVS-EF-konvention⁽²⁾ —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab deltager i HIPC-initiativet ved ydelse af bistand til de lande, der er berettigede til at få del i dette initiativ, med henblik på at bistå dem med at nedbringe nettoutidsværdien af deres eksterne finansielle forpligtelser over for Fællesskabet. Til dette formål stiller Fællesskabet gavebistand til rådighed for de støtteberettigede lande til opfyldelse af afdrags- og renteforpligtelser i forbindelse med gælden til Fællesskabet. Denne bistand skal sammen med de midler, som tilvejebringes af andre kreditorer, gøre det muligt for de støtteberettigede lande at virkeliggøre deres landespecifikke mål for acceptabel gæld, som der er opnået enighed om i HIPC-initiativets regi.

Artikel 2

Modtagerlandene skal først og fremmest anvende den i artikel 1 omhandlede bistand til at forudbetale tidligere optagne lån på særlige vilkår på grundlag af nettoutidsværdien. Hvis denne foranstaltning ikke er tilstrækkelig til at sikre, at den aftalte gældsnedbringelse opgjort til nettoutidsværdi kan nås, anvender modtagerlandet den tildelte gavebistand til at opfylde forpligtelser over for Fællesskabet i forbindelse med risikovillig kapital.

⁽¹⁾ EFT L 229 af 17. 8. 1991, s. 288.

⁽²⁾ EFT L 266 af 21. 9. 1991, s. 1.

Artikel 3

Kommissionen træffer fra sag til sag specifikke beslutninger om bistanden til den enkelte støtteberettigede AVS-stat i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i kapitel IV i den interne aftale.

Kommissionens beslutning om det bistandsbeløb, der skal afsættes i det enkelte tilfælde, træffes under skyldig hensyntagen til den nødvendige nedbringelse af nettonutidsværdien for det pågældende lands eksterne finansielle forpligtelser over for Fællesskabet og efter fremgangsmåderne i HIPC-initiativets regi. I forbindelse med de landespecifikke beslutninger tages der tillige hensyn til strukturen i landets gæld til Fællesskabet, ønsket om administrativ enkelhed i de udvalgte landespecifikke forslag og nødvendigheden af, at der sikres en retfærdig og loyal behandling landene imellem under fuld overholdelse af de beslutninger, der er truffet i enighed mellem samtlige kreditorer. Hver enkelt landespecifik beslutning skal udtrykkelig omfatte bestemmelserne om og vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

1. Den i artikel 1 omhandlede bistand finansieres ved hjælp af renteindtægterne fra midler, der er deponeret hos de udbetalende myndigheder i Europa, jf. artikel 319, stk. 4, i fjerde AVS-EF-konvention, i den udstrækning disse indtægter står til rådighed, og efter at der er taget behørigt hensyn til behovet for at anvende sådanne indtægter til de i artikel 9, stk. 2, i den interne aftale fastsatte formål. Der afsættes fra starten 40 mio. ECU af disse renteindtægter til finansiering af den pågældende bistand, navnlig til brug for de lande, der i 1997 og 1998 opfylder kriterierne for at være støtteberettigede. I det omfang dette beløb måtte vise sig at være utilstrækkeligt, suppleres det i første række med yderligere tildelinger af renteindtægter, efter at EUF-udvalget har godkendt dette i henhold til artikel 9 i den interne aftale.

2. Dersom disse indtægter ikke er tilstrækkelige til at dække de i artikel 3 omhandlede beslutninger, undersøger medlemsstaterne i afventning af, at der eventuelt stilles yderligere midler til rådighed i henhold til fremtidige aftaler med AVS-staterne, hvorvidt der kan afsættes midler på grundlag af betalingerne til de konti, som føres i medlemsstaternes navn i Den Europæiske Investeringsbank vedrørende lån på særlige vilkår og risikovillig kapital. Det er en forudsætning for at kunne anvende sådanne midler til finansiering af denne ekstraordinære bistand, at Rådet enstemmigt træffer afgørelse herom på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i den interne aftale.

Artikel 5

1. I løbet af 1998 forelægger Kommissionen rettidigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en oversigt over de resterende finansieringsbehov i forbindelse med Fællesskabets deltagelse i dette initiativ. På grundlag af denne rapport træffer Rådet afgørelse om Fællesskabets videre deltagelse i HIPC-initiativet.

2. Kommissionen aflægger med jævne mellemrum rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse.

3. Det Monetære Udvalg vil blive holdt underrettet om gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand